

Antonello Violetti és társai által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2005. január 11-én benyújtott kereset

(T-22/05. sz. ügy)

(2005/C 82/67)

(Az eljárás nyelve: francia)

Antonello Violetti, lakóhely: Cittiglio (Olaszország) és további 12 tisztviselő, képviseli: Eric Boigelot ügyvéd, 2005. január 11-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperesek keresetükben azt kérik, hogy az Elsőfokú Bíróság:

1. rendelje el a felperesekre vonatkozó, az Európai Csaláselleni Hivatal (OLAF) által lepecsételt valamennyi irat bemutatását;
2. rendelje el a felperesekkel szemben folytatott belső vizsgálatot lezáró jelentés bemutatását;
3. semmisítse meg a felperesekkel szemben folytatott vizsgálatot;
4. semmisítse meg az OLAF olasz igazságügyi szerveket a vizsgálatról értesítő és tájékoztató feljegyzését;
5. semmisítse meg az olasz igazságügyi szerveknek küldött vizsgálati jelentést;
6. semmisítse meg a jelen kereset benyújtását követően és/vagy azzal összefüggésben elfogadott összes jogi aktust;
7. kötelezze a Bizottságot minden egyes felperes javára méltányosan 30 000 euróban meghatározandó kártérítés megfizetésére, fenntartva a követelés eljárás során történő felemelésének és/vagy leszállításának jogát;
8. mindenképpen kötelezze az alperest a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

Az OLAF arról tájékoztatta a felpereseket, hogy belső vizsgálatot kezdett a balesetbiztosítási szabályok alkalmazásáról. Ezen értesítést követően az érdekelt tisztviselők az orvosi irataikba való betekintést kérelmezték. E kérelmüket elutasították.

A jogalap a személyzeti szabályzat 73. cikkének és az egyéb alkalmazottak alkalmazási feltételei 28. cikkének megsértése, az Európai Közösségek tisztviselőinek balesetére és foglalkozási megbetegedésére vonatkozó biztosítási szabályzat megsértése, valamint a jog általános elveinek, mint a gondos igazgatás elvének, az egyenlő bánásmód elvének a semmibevétele, vala-

mint a gondos eljárás kötelezettségének semmibevétele és azon elveké, melyek az OLAF és a Bizottság számára azt írják elő, hogy csak jogilag megengedett, azaz helytálló és nyilvánvaló mérlegelési hibától mentes okok alapján hozhat határozatot.

A felperesek álláspontja szerint a 1073/1999 rendelet⁽¹⁾ és az 1999. június 2-i 1999/396/EK bizottsági határozat⁽²⁾ jogellenes, ezért a felperesek az EK-szerződés 241. cikke szerinti jogellenességi kifogással is élnek.

⁽¹⁾ Az Európai Csaláselleni Hivatal (OLAF) által lefolytatott vizsgálatokról szóló, 1999. május 25-i 1073/1999/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 136., 1. o.)

⁽²⁾ A csalás, a korrupció és a Közösségek érdekeit sértő jogellenes tevékenységek elleni küzdelemmel kapcsolatos belső vizsgálatok feltételeiről és módjairól szóló, 1999. június 2-i 1999/396/EK, ESZAK, Euratom bizottsági határozat (HL L 149., 57. o.)

Eric Gippini Fournier által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2005. január 10-én benyújtott kereset

(T-23/05. sz. ügy)

(2005/C 82/68)

(Az eljárás nyelve: francia)

Eric Gippini Fournier, lakóhelye: Brüsszel, képviseli: Anouk Theissen ügyvéd, 2005. január 10-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

1. semmisítse meg a felperes részére a 2003. évi előléptetési időszakban nulla „FI elsőbbségi pontot” megállapító; az előléptetési bizottsághoz benyújtott, a felperesnek „FI elsőbbségi pontok” (vagy „fellebbezési” pontok, vagy bármilyen megnevezésű elsőbbségi pontok) megállapítását célzó fellebbezését elutasító; a személyzeti szabályzat 45. cikke végrehajtására kiadott általános rendelkezések 9. cikke alapján intézményi érdekből végzett munkájáért elsőbbségi pontok megállapítását megtagadó határozatok;

2. kötelezze a Bizottságot a felperes részére 2 500 euró megfizetésére az elszenvedett nem vagyoni kár megtérítése címén;
3. kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A felperes, aki a Bizottságnak szolgálati érdekből 2002. március 1-jétől 2003. október 6-áig a Bírósághoz kirendelt tisztviselője volt, jogellenességi kifogást emel a személyzeti szabályzat 45. cikke végrehajtására kiadott általános rendelkezések ellen, érdekeinek a többi főigazgatóság tisztviselőjével történő összehasonlítása elmaradása miatt. Azt is előadja, hogy az elsőbbségi pontok kategóriáinak többsége jogszerűtlen, mivel azok ellentétesek a személyzeti szabályzat 45. cikkével és a hátrányos megkülönböztetés tilalmának elvével.

A felperes hivatkozik a személyzeti szabályzat 5., 25., 43. és 45. cikkének, a személyzeti szabályzat 43. cikke végrehajtására kiadott általános rendelkezések 2. cikke (1) bekezdése második albekezdésének, valamint a személyzeti szabályzat 45. cikke végrehajtására kiadott általános rendelkezések 2. cikke (1) bekezdésének és 6. cikke (3), (4) és (5) bekezdésének sérelmére. A felperes hivatkozik továbbá az arányosság, a hátrányos megkülönböztetés tilalma, az egyenlő bánásmód és a bizalomvédelem elvének sérelmére. A felperes azt állítja végül, hogy az ügyben eljárási hiba, hatáskörrel való visszaélés, az indokolás és az egyes iratok és határozatok közlésének hiánya, valamint nyilvánvaló értékelési hibák merültek fel.

A Standard Commercial Corporation, a Standard Commercial Tobacco Corporation és a Trans-Continental Leaf Tobacco Corporation által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2005. január 21-én benyújtott kereset

(T-24/05. sz. ügy)

(2005/C 82/69)

(Az eljárás nyelve: angol)

A Standard Commercial Corporation, székhelye: Wilson, North Carolina (USA), a Standard Commercial Tobacco Corporation, székhelye: Wilson, North Carolina (USA) és a Trans-Continental Leaf Tobacco Corporation, székhelye: Vaduz (Liechtenstein), képviselik: M. Odriozola, M. Marañón és A. Emch, ügyvédek, 2005. január 21-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- semmisítse meg Európai Közösségek Bizottságának a COMP/C.38.238/B.2. sz. spanyol nyersdohány ügyben 2004. október 20-án hozott határozatát, amennyiben az a felperekre vonatkozik; és
- kötelezze a Bizottságot a felpereseknél felmerült ügyvédi díjak és költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A megtámadott határozatban a Bizottság megállapította, hogy a felperesek más vállalkozásokkal együtt az 1996 és 2001 közötti időszakban megsértették az EK 81. cikk (1) bekezdését megállapodások megkötésével és/vagy összehangolt magatartással, amelyek célja (valamennyi minőségű) nyersdohány minden egyes fajtájára alkalmazott (maximum) átlagos felvásárlási ár évenkénti meghatározása, és a megvásárolandó nyersdohány minden egyes fajtája mennyiségének elosztása volt. A Bizottság továbbá megállapította, hogy az utolsó három évben (1999-2001.) megállapodtak maguk között árkategóriák alkalmazásában a nyersdohány minden egyes fajtájának minőségi osztályaira nézve és egyéb feltételekben.

A felperesek keresetük alátámasztására arra hivatkoznak, hogy a Bizottság helytelenül alkalmazta az EK 81. cikk (1) bekezdését és az 1/2003 rendelet⁽¹⁾ 23. cikkének (2) bekezdését azáltal, hogy a felperesek felelősségét állapította meg leányvállalatuk jogsértő cselekményeiért. A felperesek szerint a Bizottság nem bizonyította be sem azt, hogy a felperesek olyan helyzetben voltak a jogsértés teljes időtartama alatt, hogy leányvállalatukra döntő befolyást tudtak volna gyakorolni, sem azt, hogy ténylegesen bármiféle befolyást gyakoroltak a leányvállalat üzletpolitikájára. Másodlagosan arra hivatkoznak, hogy a Bizottság nem indokolta meg megfelelően azt, hogy miért felelősek leányvállalatuk jogsértéséért.

A felperesek ezen túlmenően azt állítják, hogy a Bizottság megsértette az egyenlő bánásmód elvét azáltal, hogy a felperesek esetében nem alkalmazta azokat a szempontokat, amelyek alapján más anyavállalatoknak a kérdéses jogsértésben részt vevő leányvállalataikért való felelősségét kizárta. Ez magában foglalja azt, hogy a Bizottság nem vette tekintetbe, hogy az egyik felperes érdekeltsége a leányvállalatában pusztán pénzügyi természetű volt, bár egy másik anyavállalat felelősségét pontosan ezen az alapon zárta ki.

⁽¹⁾ A Szerződés 81. és 82. cikkében meghatározott versenyszabályok végrehajtásáról szóló, 2002. december 16-i 1/2003/EK tanácsi rendelet (HL L 1., 2003.1.4., 1. o.).